

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Terraconen. Archiep. & Sacristae Vicensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

quid super his agendum sit nostro postalas responso edoceri, fraternitati tuae taliter respondemus, quod si tibi constiterit quod idem L. P. mulierem per verba de futuro, G. verò per verba desponsaverit de presenti, imposita ei poenitentia comperenti, quia primam fidem irritam fecit, nisi forsan in juramento suo certum terminum, infra quem dictam P. duceret in uxorem, praefixerit, nec per eum steterit quin ad statutum terminum matrimonium consummarit, secundum contractum legitimum iudices, & ad illud servandum eum, si opus fuerit, ecclesiastica districtione compellas; nisi forsan aliud quid obstiterit, quod ipsum debeat impedire. Quod si forte per verba sponsalitia de futuro cum utraque contraxit, juramentum primum, sicut licet factum est, ipsum servare compellas, de secundo ei poenitentiam injuncturus. Quod si de his tibi non constat ad plenum, tamdiu adhuc cognoscas de causa, donec super his sufficientius instruaris. Quod enim in attestationibus, quas ad sedem apostolicam destinasti, de comparitate habetur, non facit ad causam; cum neuter contrahentium sit illa persona, qua mediante inter parentes eorum compaternitas est contracta. Datum Lateran. V. Kal. Martij, pontificatus nostri anno primo.

CANONICIS ARGENTINEN.

Epist. 10. Super quaestione cuiusdam praebendae, quae iacet Anulsum & F. sancti Thomae Praepositum veteratur.

Cum partes inter se super mota quaestione conveniunt, vel altera renunciat quaestioni, ad hoc solum exigitur officium iudicis, ut quod a partibus fit, faciat inviolabiliter observari, ne cui contra compositionem aut cessionem per se factam liceat ulterius proficere. Sanè cum dilecti filij Arnoldus nuntius & concanonicus vester, & F. Praepositus sancti Thomae, ad nostram praesentiam accessissent, super praebenda, de qua per dilectum filium P. tt. sanctae Caeciliae Presbyterum Car. tunc apostolicae sedis Legatum idem Praepositus fuerat investitus, in nostra & fratrum nostrorum audientia disceptarunt. Cumque nos auditis quae hinc inde proposita fuerant, de communi consilio fratrum nostrorum sententiam formare ac ferre vellemus, dictus Praepositus ad nos humiliter & devotè accessit, & jus, si quod sibi competeret in eadem praebenda, in manibus nostris spontaneus resignavit.

Nos igitur Ecclesiae vestrae volentes in posterum paci & tranquillitati consulere, recepta resignatione ipsius, ei super eadem praebenda perpetuum silentium imposuimus, & vos & Ecclesiam vestram ab imperitione ipsius super eam praesentium auctoritate reddimus absolutos. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis infringere &c. Datum Laterani V. I. Nonas Martij, pontificatus nostri anno primo.

TERRACONEN. ARCHIEP. & Sacrista Vicens.

Epist. 11. De confirmatione R. electi sancti Benedicti de Bages, & irritatione intrusi per potentiam laicalem.

AD universalis Ecclesiae sollicitudinem, licet insufficientes, Domino disponente vocati, de grege nobis commisso sollicitam curam debemus gerere, & tanquam pastores seduli, faciente Domino providere ne ovis morbo infecta incurabili, oves ceteras suo cogat contagio morbo simili laborare. Nostris siquidem auribus ex multorum relatione ac plurium literis innotuit Praelatorum, quod bonae memoriae . . quondam Abbate sancti Benedicti de Bages de carnis ergastulo, sicut Domino placuit, ad meliora vocato, Conventus ejusdem monasterij pars major & sanior vota in dilectum filium R. nunc Abbatem ejusdem monasterij transtulerunt. Verum suadente illo cuius est proprium pacem turbare, duo ejusdem loci monachi à ceterorum fratrum voluntate unanimi secedentes, accersitis sibi secularibus viris, B. ipsius monasterij monachum in Abbatem non sunt veriti nominare: qui laicali & ipsorum potentia fretus, praedictum R. ad audientiam dilecti filij G. sancti Angeli Diaconi Cardinalis, qui tunc in partibus illis legationis fungebatur officio, appellavit. Et cum idem Cardinalis, quae utraque pars coram ipso proposuit, diligentius audivisset, & super eisdem inquisisset diligentius veritatem, praedictam electionem saepe nominati R. ratam habuit, & eam auctoritate, qua fungebatur, apostolica confirmavit. Idem quoque Cardinalis tranquillitati ejusdem monasterij desiderans providere, ac inter fratres materiam extinguere jurgiorum, pro pacis bono Praeposituram ejusdem monasterij supradicto intruso contulit, & eam ab eodem Abbate ipsi, quoad viveret, concedi praecipit, & juramentum fecit impendi ne ipsum ab

Epist. 11. Considerandum est quod in ista causa non videtur in aliquo aliter esse iuris, & aliam istammodi epistolam. Sic in ista causa non videtur.

eadem Præpositura ullo tempore sine causa rationabili amoveret. Dicitur autem Præpositus unde humiliari debuerat, in elationem erectus, obedientiam, quam Abbati ex præcepto Cardinalis debebat impendere, ipsi exhibere contempsit; immo domos, homines, & cetera bona ejusdem monasterij occupans, ea in usus proprios & illicitos transfundere non veretur, à monastica etiam professione ac fratrum consortio se reddens penitus alienum; nullis quoque beati Benedicti obtemperans institutis, non se tantum, verum etiam totum monasterium dissolutione ac enormitate suæ vitæ gravi compellit infamia laborare. Quia igitur timendum est ne pars corrupta sinceram contaminet, nisi falce fuerit apostolica resecata; discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus si prædicta veritate nituntur, prædictum Præpositum ab administratione Præposituræ remotum, ut Abbati suo existat obediens, sicut debet, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Nullis literis obstantibus harum mentione non habita à sede apostolica impetratis. Datum Laterani VI. Nonas Martij.

COLOCEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 32.
Confirmatio
super quibusdā
Ecclesiis Præposituræ Colocen.
Ecclesiæ de Capituli
contentu collatis.

I Vltis petentium &c. usque ad verbum illud assensu. Ecclesias sanctæ Mariæ de Ioth, sancti Mauritij de Both, & Ecclesiam de Vnta, quas Præposituræ Colocen. Ecclesiæ de consilio & assensu tui Capituli contulisti, sicut providè factum est, & Præpositus Colocen. easdem justè possidet & quietè, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communitus. Decernimus ergo &c. Datum Laterani.

*HVG. COMITI ET MARSVCTO
Pisanis Canonicis.*

Epist. 33.
Super questione
cujusdam
pignoris, quæ
inter R. & Gallicianum Pisanos
vertitur.

Significante dilecto filio Rubeo civi Pisano, ad nostram noveritis audientiam pervenisse, quòd cum domum suam cum orto Galliciano Pisano civi pro ducentis quinquaginta duabus libris pignori obligasset, & promississet, cautione præstita juramenti, quòd nisi domum ipsam statuto inter eos termino recolligeret, eundem creditorem ulterius super ea minimè molestaret, infra statutum tempus per certum & fidelem nuncium, prout ei videbatur, creditori

mutuatam pecuniam remisit: quam idem nuncius, infideliter agens, sicut ei injunctum fuerat, non persolvit. Cùmque postmodum prædictus R. ab Imperatore captus pariter & detentus, multa pericula sustinuerit & labores, nec dicto G. satisfacere potuerit, ut debebat, nunc per Dei gratiam libertati pristina restitutus, paratus est pecuniam reddere creditori, licet ipse prorsus eam recusaret recipere, quia ei non fuit statuto termino persoluta. Cùm igitur pactum legis commissoria sit in pignoribus improbatum, & quantum in eo fuit, prædictus Rubeus juramenti debitum adimpleverit, cùm per eum quem certum & fidelem nuncium sperabat, pecuniam remiserit termino constituto, & dum in imperiali fuit captione detentus, satisfacere non potuerit creditori, devotioni vestræ præsentium auctoritate mandamus, quatenus, si præmissis veritas suffragatur, prædictum creditorem, ut forte sua contentus existat, pensionibus præfati pignoris computatis in sortem, & domum ipsam & ortum præfato Rubeo omni postposita dilatione resignet, per censuram ecclesiasticam pacto vel tali juramento nequaquam obstante, admonitione præmissa, sublato contradictionis & appellationis obstaculo, compellatis. Datum Laterani.

*POTESTATI ET CONSILIARIIS
Viterbiensibus.*

Dilectis filiis Consulibus Perusini, qui nos super tractatu illo consuluerant quem ipsi vobiscum cum rectoribus Tusciæ habuerunt, literis nostris dedimus in responsis, ut quia tractatus ille, quem rectores inter se inierant, minus debite ad honorem, utilitatem, & profectum Ecclesiæ pertinebat, & nos dilectis filiis B. Basilicæ duodecim Apostolorum & P. tituli sancti Petri ad vincula Presbyteris Cardinalibus, qui tractatum illum nobis plenius expresserunt, nostrum & fratrum nostrorum significaveramus beneplacitum voluntatis, tandem ipsi Consules Perusini superfederent his quæ disposita fuerant consummandis, donec literas nostras reciperent mandatum super hoc apostolicum plenius continentes. Ideoque sicut Perusinis ipsis per literas significavimus, ita nunc discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus

Epist. 34.
Quòd in tractatu habito inter ipsos, Perusinos, & Rectores Tusciæ sine mandato apostolico non procedant. Vide supra epist. 15. itaque epistolam sequentem.